A

1079 (6587) Ἀπρίλιος

Imperator Nicephorus Botaniata confirmat jura et exemptiones possessionum Michaëlis Attaliatae et donationem, quam fecit monasterio in Urbe Constantinopoli et hospicio pauperum in ~~civi~~ Rhaedesto ab eo institutis

Miklosich
Müller:
Acta et Diplomata
Vindobonnae 1887
τ. 5. σ. 145

Extant in codice Metochii Sancti Sepulcri in Urbe Constantinopoli in calce typici hospicii pauperum.
Edidit etiam Κ. Σάθας: Μεσαιωνικὴ Βιβλιοθήκη Α΄ σ. 53.

-----τὴν γὰρ διαφέρουσαν τούτῳ οἰκίαν περὶ ταύτην τὴν Μεγαλόπολιν, ἀνάθημα φέρων τῷ Θεῷ καθιέρωσε, φροντιστήριον δείξας αὐτὴν ἀνδρῶν εὐλαβῶν, ἣν καὶ τὸν ἐντὸς τοῦ κάστρου τῆς Ῥαιδεστοῦ παρ' αὐτοῦ δεσποζόμενον οἶκον εἰς πτωχοτροφεῖον κατασκευάσας καὶ τελείαν ἐπίδοσιν ἔχειν, ὡς εἶναι ἄμφω ταῦτα συμπεπλεγμένα καὶ ἀλληλουχούμενα καὶ εἰσὶν τῷ τοῦ πνεύματος συνδέσμῳ συνημμένα. καὶ ἐπὶ τῷ τοιούτῳ φιλοθέῳ σκοπῷ ἅπαντα αὐτοτελῆ ἀπολέλοιπε θησαυρίζων ὁ μάγιστρος ἀγροικικάς τε καὶ πολιτικὰς ἐπικτήσεις ἀποτιθέμενος καὶ τῇ παρ' αὐτοῦ συσταθείσῃ μονῇ καὶ τῷ πτωχοτροφείῳ ἀφιερῶν ---. ἡ κράτος ἡμῶν βασιλεία θεσπίζουσα καὶ διοριζομένη διὰ τοῦ παρόντος αὐτῆς εὐσεβοῦς χρυσοβούλλου λόγου, τὸ παρὰ τοῦ μαγίστρου ~~δομηθ~~ δομηθὲν νεοσύστατον φροντιστήριον ἐπ' ὀνόματι τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Πανοικτίρμονος καὶ τὸ προσκτηθὲν τούτῳ πτωχοτροφεῖον τὸ ἐν τῇ Ῥαιδεστῷ, πρὸς δὲ καὶ τὰ τούτοις ἀνήκοντα κατὰ τὴν τοῦ διαταξαμένου γνώμην τῷ κρίσει ἡμῶν καὶ Θεῷ ἀνακεῖσθαι. ---.

Τὰ μέντοι κτήματα ἐξκουσσεύεσθαι εἰσὶ ταῦτα· ὁ ἐν Ῥαιδεστῷ οἶκος· τὰ ἐνοικικά, ἐργαστήρια ~~[illegible]~~ --- πρόσεστι αἱ Τζαχνίδαι· πρόσεστι ἡ Ἁγία Ἐλεήμονος ἡ ἄνω Σιλιοῦ κώμη σὺν τοῖς Θλαγιοῖς· πρόσεστι ἡ λίμνη τῶν Ἀρμενίων· πρόσεστι τὰ Φλίστρα σὺν τῷ ἀγρίῳ ἐλαιῶνι· τὰ ἐν τῇ Σηλυβρίᾳ οἰκήματα σὺν τῷ--- πρόσεστι καὶ ἐν τῷ Μεσοκήπῳ προάστεια.

(ἀκολουθεῖ)

σ. 305

Τυπικὸν 1077 (6585) Μάρτιος.

Διάταξις σὺν Θεῷ γενομένη παρὰ Μιχαὴλ πατρικίου, ἀνθυπάτου, κριτοῦ ἐπὶ τοῦ ἱπποδρόμου καὶ τοῦ βήλου, τοῦ Ἀτταλειάτου, ἐπὶ τῷ παρ' αὐτοῦ συσταθέντι πτωχοτροφείῳ καὶ τῷ μοναστηρίῳ, καθὼς ὀφείλει τελεῖσθαι τὰ ἐπ' αὐτοῖς ἄχρι αἰῶνος, εἰς δόξαν πατρὸς υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος

πάντως δὲ ὅπου οἱ μοναχοὶ τῷ κληρονόμῳ μου, ὃς καὶ πτωχοτρόφος ὀφείλει καλεῖσθαι, ὑποτασσόμενοι καὶ ὑπακούοντες ἔσονται, ὡς ἐφόρῳ καὶ ποιμένι καὶ κυρίῳ τοῦ συ-βασιλικοῦ τοιοῦδε οἴκου, τοῦ τε ἐν τῇ Ραιδεστῷ καὶ τοῦ ἐν τῇ Πόλει (ἵνα δὲ τοῦτο λοιπὸν διορίζομαι καὶ ὡς περὶ ἑνὸς λαλήσωμαι), ἀποδεχόμενοι προστάτου ὡς εἰς ἀρχὴν ἐπαινοῦ καὶ φόβον. ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐν τῷ τῆς Πόλεως οἴκῳ καὶ μοναχοὺς ἐπλάτυνεν ὡς εἴρηται, ἐχαρισάμην, καὶ Θεῷ καὶ ἐμοὶ κατὰ τὴν ἀρχικὴν ποικίλην ἀρέσκουσαν, τυπῶ, ἵνα τὸ μὲν ὄνομα τοῦ πτωχοτροφείου ἐξαιρετικὸν ἔχῃ ὁ οἶκος ὁ τῆς Ραιδεστοῦ, συνεπιλαμβάνηται εἰς τοῦτο καὶ τὸν οἶκον τῆς Πόλεως. ὁ δὲ ἐν τῇ Πόλει, ἐπεὶ καὶ μοναχῶν καταγώγιον γέγονε, καλεῖται μοναστήριον τοῦ Πτωχοτροφείου τοῦ Πανοικτίρμονος· ἀμφότεροι δὲ οἱ οἶκοι πτωχοτροφεῖον ἡ τῶν Ραιδεστοῦ. ---

ἔσται οὖν προσκυρούμενα τῷ πτωχοτροφείῳ μου εἰς κληρονομίαν τοῦ ἐν Χριστῷ ὑμνουμένου καὶ δοξαζομένου Θεοῦ ταῦτα --- πρὸς τούτοις καὶ τὰ ἥμισυ τῶν ἐν Σηλυβρίᾳ ἐνοικιῶν μου ---

ὡς ἀντιπαρέλθωσι τῷ τε οἴκῳ μου καὶ τοῖς κληρονόμοις αὐτοῦ καὶ λοιποῖς διαδόχοις, μὴ ἐγγράφως ... ἀθέτου, ἵνα ἔχωσι τελείαν ἐξουσίαν ἐπ' αὐτοῖς ὡς βούλονται ὅ τε ὁ υἱός μου καὶ οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ εἰς ἀπέραντα.

ὡσαύτως καὶ τὰ ἥμισυ τῶν ἐν Σηλυβρίᾳ ἐνοικιῶν μου ---

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ